

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatului Podgurschi Adrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Podgurschi Adrian Teodor,

născut la 02 februarie 1986, originar din s. Heciul Nou, r-nul Sîngerei, domiciliat pînă la reținere în mun. Bălți, str. Suceava, nr.7, ap. 11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 13 octombrie 2014 - pînă la 19 decembrie 2014;
(instanța de fond);

2. de la 16 ianuarie 2015 - pînă la 06 aprilie 2016;
(instanța de apel);

3. de la 15 iunie 2016 - pînă la 09 noiembrie 2016;
(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 decembrie 2014, Podgurschi Adrian a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 07 septembrie 2014, la orele 03³⁰, Podgurschi Adrian aflîndu-se la domiciliul său temporar din mun. Bălți, str. Suceava, nr. 7 ap. 11, în urma unor relații ostile, pe motiv de gelozie a provocat cu soția sa Podurschi Inna, o ceartă, unde a numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate, după care cu un cuțit de bucătărie i-a aplicat câteva lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 381/D din 22.09.2014, leziuni corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat care invocând blîndețea pedepsei, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri

de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, argumentând că pedeapsa stabilită de instanța de fond nu va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

3.1. Apel a declarat și inculpatul, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri și reîncadrarea acțiunilor sale din prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) în cele ale art. 151 alin. (1) Cod penal, și stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului inculpatul a invocat că fapta greșit a fost calificată, or instanța urma, ținând cont de prevederile art. 116 Cod penal să-l condamne în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, care este o normă specială în comparație cu art. 201¹ Cod penal, care este o normă generală.

La 16.03.2016 inculpatul a declarat apel suplimentar în care a invocat că în instanța de fond i-au fost grav încălcate drepturile sale, astfel în cadrul ședinței preliminare instanța nu l-a întrebat dacă acesta dorește ca examinarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, fiind încălcate astfel prevederile art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală, fapt care a dus la încălcarea dreptului la apărare și acces liber la justiție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate.

În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond în baza unei analize ample a probelor cercetate corect a stabilit starea de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a acesteia prevăzute la art. 61, 75 și 76 Cod penal.

Colegiul penal a apreciat că dezacordul inculpatului cu încadrarea acțiunilor sale în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, este o metodă de stabilire a unei pedepse mai blânde, or infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal este de categoria celor grave, iar cea în baza căreia acesta a fost condamnat de categoria celor deosebit de grave.

Referitor la argumentul inculpatului, că prin neexplicarea de către instanță a dreptului său de a fi examină cauza în procedură simplificată, acestuia i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 19 Cod de procedură penală și art. 20 din Constituția R.M., Colegiul a specificat că Podgurschi A. a

fost asistat de apărător pe tot parcursul procesului penal, astfel acesta nu a fost lipsit de dreptul de a declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, Colegiul penal a mai menționat că pe parcursul examinării cauzei inculpatul nu a recunoscut încadrarea juridică a faptei așa cum a fost reținută în rechizitoriu, astfel, corect cauza a fost examinată în procedură generală, fiind audiați martorii și cercetate probele scrise.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatului, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurenta a invocat că motivarea instanței de apel referitor la faptul că inculpatul a fost asistat de apărător și nu a fost lipsit de dreptul de a declara personal că recunoaște săvârșirea faptelor invocate în rechizitoriu este eronată, or potrivit art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală în cadrul ședinței preliminare sau până la începerea cercetării judecătorești, instanța urma să-l întrebe pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de apel absolut neîntemeiat a pus exclusiv în sarcina inculpatului respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut încadrarea juridică a faptei așa cum a fost invocată în rechizitoriu, nu poate fi reținută, deoarece aceste afirmații puteau fi făcute doar în situația în care inculpatului i se explica situația și consecințele examinării cauzei în procedură simplificată, or acesta a recunoscut și s-a căit de cele comise, însă nu a beneficiat de o reducere a pedepsei în conformitate cu prevederile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil pe motiv că este vădit neîntemeiat, or recurentul, în motivarea cererii de recurs, a invocat ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, fapt ce confirmă că, nici până la moment, inculpatul nu recunoaște vinovăția deoarece, în viziunea apărării, fapta incriminată nu

întrunește elementele infracțiunii în baza căreia acesta a fost condamnat. Consideră că instanța de fond ținând cont de faptul că inculpatul, până la începerea cercetării judecătorești, nu a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, nu a avut temei legal de a-1 întreba dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul constată că autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest context se menționează că, recurentul în recursul declarat a omis în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii contestate din punct de vedere a temeiurilor pentru recurs la care face trimitere, astfel nu a specificat care sunt erorile de drept, care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori asupra cărora motive invocate în apel nu s-a pronunțat, sau care sunt argumentele în susținerea afirmației că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate prin prisma criticilor formulate constată că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la

examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, iar motivarea hotărârii nu contrazice dispozitivul precum și acesta este expus clar, nefiind admisă careva eroare de fapt care ar fi afectat soluția instanței.

Relevând cele menționate mai sus, Colegiul penal atestă, că atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile adoptate au făcut o analiză amplă probelor administrate în prezenta cauză, ce au confirmat învinuirea adusă lui Podgurschi A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

În continuare, Colegiul penal ține să menționeze, că potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Aliniatul (4) al aceleiași norme prevede că, *părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță sau de alte persoane.*

Instanța de judecată efectuează acțiunile procesuale din oficiu, în limitele competenței sale, în afară de cazurile când prin lege se dispune efectuarea acestora la cererea părților, prevederi specificate la alin. (2) al art. 28 Cod de procedură penală.

Ținând cont de prevederile normelor sus menționate, instanța de recurs consideră că sunt neîntemeiate alegațiile recurentului prin care se invocă, că instanța urma să-l întrebe pe inculpat, dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, or instanța de fond nu a avut temei legal de a-i adresa lui Podgurschi A. o astfel de întrebare, dat fiind faptul că acesta nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședințelor de judecată (f.d.150, 157-verso vol. I). Or, procedura simplificată a judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată **ce are la bază o pledoarie de vinovăție** și poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1) cererea

inculpatului să intervină până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță; 2) cererea inculpatului trebuie să conțină mențiune privind recunoașterea totală și necondiționată a faptei incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe; 3) probele administrate în faza de urmărire penală să fie suficiente și de natură să permită stabilirea unei pedepse.

Acestea fiind menționate, Colegiul conchide, că este neîntemeiat și următorul argument al apărării referitor la faptul că Podgurschi A. a recunoscut vinovăția și s-a căit de cele comise, însă nu a beneficiat de o reducere a pedepsei în conformitate cu prevederile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Or, faptul că inculpatul, ulterior, după începerea cercetării judecătorești a recunoscut vina, nu mai este relevant și nu poate constitui temei de reducere a limitelor de pedeapsă, deoarece din formularea aliniatului (1) al articolului 364¹ CPP rezultă că declarația făcută într-un înscris autentic poate fi realizată doar în fața primei instanțe și până la începerea cercetării judecătorești. Astfel, Legea instituie un anumit termen în care inculpatul poate recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicita ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală *în schimbul unei pedepse mai blânde*.

Prin urmare, Colegiul conchide, că recunoașterea vinovăției de către Podgurschi A. ulterior, după începerea cercetării judecătorești, nu-i mai acordă dreptul inculpatului de a beneficia de o reducere a pedepsei, aceasta fiind considerată doar o circumstanță atenuantă, care urmează a fi luată în considerație de instanța de judecată la soluționarea chestiunii privind pedeapsa care urmează a fi numită persoanei.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că argumentele apărării invocate în susținerea prezentului recurs au fost anterior menționate în apelul suplimentar declarat la 16.03.2016, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat, corect ajungând la concluzia că acestea urmează a fi respinse ca nefondate.

De rând cu cele menționate mai sus, instanța de recurs conchide că la stabilirea pedepsei lui Podgurschi A. instanțele ierarhic inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, ținând seama de gradul prejudiciabil al faptei și consecințele acesteia, de persoana inculpatului, precum și de toate circumstanțele cauzei, fiindu-i numită o pedeapsă echitabilă

în raport cu fapta comisă, astfel temeuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatului Podgurschi Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Podgurschi Adrian Teodor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 08 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti